

Čís. 4066.

Pojem »zbraně« ve smyslu § 13 čís. 1 zák. na ochr. rep. jest omezení na zbraně v technickém, vlastním slova smyslu, na předměty, které samy o sobě podle svého konstruktivního určení slouží k útoku nebo k obraně; nespadá sem dělová střela (granát — šrapnel).

Nejde o zločin podle § 13 čís. 1 zák. na ochr. rep., nýbrž o přestupky podle §§ 431, 461 tr. zák. a podle §§ 12, 32 zbroj. pat., našel-li kdo na své louce nevybuchlý granát — šrapnel, který tam zůstal ležeti po střelbě dělostřelců, donesl jej domů a uschoval za stavením.

Nebylo-li uznáno na přestupek podle §§ 12, 32 zbroj. pat. v ideálním souběhu s přestupkem § 431 tr. zák., nýbrž jen na tento přestupek, je zmatečná stížnost státního zastupitelství přípustná (§ 281 čís. 9 a) tr. ř.), ana jest trestní sazba § 32 zbroj. pat. přísnější než § 431 tr. zák.

(Rozh. ze dne 7. února 1931, Zm II 19/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmatečné stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 4. prosince 1929, pokud jím byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin podle § 13 zákona na ochranu republiky, zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovaného vinným, že v čase od 26. do 29. srpna 1929 v H. V., nemaje k tomu dovolení, přechovával granát — šrapnel, tudíž vojenskou munici, čímž spáchal přestupek podle §§ 12 a 32 zbrojního patentu ze dne 24. října 1852, čís. 223 ř. zák. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Podle zjištění nalézacího soudu našel obžalovaný dne 26. srpna 1929 na své louce v H. V. nevybuchlý granát — šrapnel, který tam zůstal ležeti po střelbě dělostřelců, donesl jej domů a uschoval za stodolou. Za to byl odsouzen pro přestupky podle §§ 431 a 461 tr. zák., osvobozen však podle § 259 čís. 3 tr. ř. od obžaloby pro zločin podle § 13 zákona na ochranu republiky. Tento rozsudek napadá mimo jiné v osvobozující části zmatečná stížnost státního zastupitelství z důvodů čís. 5, 9 a) a — jasným odkazem i — 10 § 281 tr. ř. Podle čís. 5 § 281 tr. ř. vytýká, že soud, řeše otázku, zda jde o zbraň ve smyslu § 13 čís. 1 odst. 1 zák. na ochranu republiky, nehodnotí všeobecně známou skutečnost, že granát, o který tu jde, může míti za určitých okolností podobnou účinnost jako ruční granát, že vybuchuje pádem na hrot a že ho lze podobně jako ručního granátu použít k útoku; tato výtky byla by důvodná, kdyby bylo lze dělovou střelu vůbec podřadit pod pojem »zbraně« po rozumu § 13 čís. 1 zákona na ochranu republiky. Než, hledíc k tomu, že v tomto zákonném ustanovení jest přesně rozlišováno mezi zbraněmi a střelivem, nelze tyto dvě různé věci zaměňovati, aniž by se porušila zásada čl. IV. uvoz. zákona k tr. zák., nýbrž jest pojem zbraně na rozdíl od »střeliva«

pro obor onoho zákonného ustanovení omeziti na zbraně v technickém, vlastním slova smyslu, t. j. na předměty, které samy o sobě podle svého knostruktivního určení slouží k útoku nebo k obraně. Tím jest zároveň odpověděno na námitku, kterou zmateční stížnost v tomto ohledu činí s hlediska čís. 9 a) § 281 tr. ř. Zmateční stížnosti státního zastupitelství jest sice přisvědčiti, že právní názor nalézacího soudu, podle něhož skutková podstata zločinu podle § 13 čís. 1 zákona na ochranu republiky vyžaduje po stránce subjektivní vědomí pachatelovo, že ohrožuje vojenskou bezpečnost státu, jest nesprávný, jak nejvyšším soudem již opětovně bylo vysloveno. Stačí tu poukázati na příslušná rozhodnutí (sb. n. s. čís. 2399, 2518, 2536, 2796). Avšak rozsudek není z tohoto důvodu přes to zmatečným, poněvadž skutková podstata zločinu podle § 13 čís. 1 zákona na ochranu republiky, jak řečeno, není dána již proto, že nešlo vůbec o přechovávání »zbraně«.

Zmateční stížnost však uplatňuje (jasným poukazem podle čís. 10 § 281 tr. ř.) právem, že soud neshledal v činu obžalovaného ani přestupek podle §§ 12, 32 zbroj. pat., an obžalovaný bez dovolení přechovával vojenskou municí. Zrušovací soud — uváživ v tomto směru nejprve, zda jest zmateční stížnost přípustná —, dospěl k názoru, že jest přípustná. Je tu sice ideální souběh přestupku podle §§ 12 a 32 zbroj. pat., alespoň pokud jde o přestupek podle § 431 tr. zák. V souzeném případě nebyl však trestný čin, obžalovanému za vinu kladený, podřaděn pod nejpřísnější trestní sazbu; § 32 zbroj. pat. vyslovuje sice právě tak jako § 431 tr. zák. trest vězení až do tří měsíců, avšak kromě toho i trest propadnutí nalezené zbraně a munice, tak že trestní sazba § 32 zbroj. pat. jest proti trestní sazbě § 431 tr. zák. přísnější. Důsledkem toho jest zmateční stížnost přípustná v neprospěch obžalovaného, i pokud se domáhá podřadění trestného činu, za vinu mu kladeného, pod ustanovení §§ 12 a 32 zbroj. pat. Bylo proto zmateční stížnosti státního zastupitelství vyhověti, zprošťující část rozsudku a v důsledku toho i výrok o trestu a výroky s ním související zrušiti a, ano bylo lze rozhodnouti ve věci samé, obžalovaného ihned uznati vinným a vyměřiti mu nový trest.

Čís. 4067.

Pojem »lstivosti« (§ 197 tr. zák.) nepředpokládá zvláštní opatrnost (nedůvěřivost) klamané osoby, ani zvláštní záłudnost neb úskočnost klamu, již nemohlo býti bezpečně a s úspěchem čeleno ani vzdálenými a nepohotovými prostředky; stačí, že poškozený neschopnost a neochotu pachatele (objednatele zboží) k placení neznal a nemohl poznati již z objednávek.

(Rozh. ze dne 10. února 1931, Zm II 35/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci